

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

כב' השופטת אילת שומרוני-ברנשטיין
נציג ציבור (עובדים): מר גד שניצר
נציגת ציבור (מעסיקים) גב' רחל שטרן

בפני:

אברהים יונס
ע"י ב"כ: עו"ד מודר יונס

התובע

1. מ.א. עסלי - שיווק מצרכים ומסחר בע"מ (בפירוק)
2. מחמוד עסלי
3. אחמד עסלי
4. סובחי עסלי
5. סעיד עסלי
6. חסן עסלי
7. הר זול הובלות מסחר ושיווק בע"מ
הנתבעים 2-7 ע"י ב"כ: עו"ד ראאד אבו מוד

הנתבעים

פסק דין חלקי והחלטה אחרת

התובע הגיש תביעה ביוני 2024 כנגד הנתבעת 1 בגין זכויות סוציאליות ואחרות המגיעות לו לטענתו והנובעות מתקופת עבודתו בנתבעת 1. כשנה לאחר הגשת התביעה נכנסה הנתבעת 1 להליכי פירוק וכתוצאה מכך התובע הגיש תביעת חוב וכן הגיש כתב תביעה מתוקן לבית הדין אשר כלל נתבעים נוספים, בין היתר בעלי מניות בנתבעת (נתבעים 2,3), וגורמים נוספים לרבות חברה בע"מ (נתבעים 4-7) שלגרסתו נכנסו לנעליה של הנתבעת 1. השאלות הדרושות להכרעתנו בשלב זה הן האם לבית הדין סמכות לדון בתביעה כנגד אותם נתבעים שאינם בעלי מניות בנתבעת 1 ובטענת התובע לענין חבות אישית שלא נובעת כתוצאה מהרמת מסך וכן האם לבית הדין סמכות לדון בנושאים הנמצאים בפני הנאמן/בית משפט מחוזי כגון הברחת נכסים.

העובדות הדרושות לענייננו, כפי שהן עולות מכלל החומר שהונח בפנינו הן כדלקמן:

1. התובע הגיש תביעתו לבית הדין ביום 4.6.2024 - תביעה לקבלת פיצוי בגין זכויות סוציאליות ואחרות המגיעות לו לטענתו והנובעות מתקופת עבודתו בנתבעת 1. ביום 23.1.2025 הוגש כתב ההגנה מטעם הנתבעת 1. דיון מוקדם התקיים ביום 4.3.2025.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

- 1 2. ביום 5.6.2025 התקבלה הודעת ב"כ הנתבעת 1 לפיה ביום 29.5.2025 ניתן כנגד
2 הנתבעת 1 צו לפתיחת הליכים במסגרת חדל"ת 72157-02-25 עסלי ואח' נ' הממונה
3 על חדלות פירעון- מחוז חיפה והצפון ואח'.
- 4 3. לאור הודעת הנתבעת לעניין פתיחת צו הליכים, ביום 16.9.2025 הגיש התובע בקשה
5 לתיקון כתב התביעה בדרך של הוספת נתבעים נוספים: מחמוד עסלי (נתבע 2) ו-
6 אחמד עסלי (נתבע 3) לגביהם נטען, כי הם "אחים ומשמשים גם מנהליה הרשומים"
7 של הנתבעת 1; סובחי עסלי (נתבע 4) לגביו נטען, כי הוא "אח שלישי, שהוא בעצם
8 מנהל נוסף בפועל- אם כי לא רשום ככזה במסמכי החברה—מעורב בכל עסקיה
9 וייצג אותה בכול ההליכים בפני בית הדין ומחוצה לו"; סעיד עסלי (נתבע 5) לגביו
10 נטען, כי הוא "אחראי הכספים ומורשה חתימה" בנתבעת 1; חסן עסלי (נתבע 6)
11 לגביו נטען, כי הוא "בנו של מר סובחי הנ"ל" ו- חברת הר זול הובלות מסחר ושיווק
12 בע"מ (נתבעת 7) לגביה נטען, כי היא "נמצאת בבעלותו הבלעדית (של חסן עסלי-
13 א.ש.ב.) והוא המנהל הרשום בה ושבעצם שניהם, קבלו, שלא כדין ולמטרות הברחת
14 הנכסים, את נכסי המשיבה כולל מחסניה על תכולתם, רכביה וגם התחייבויותיה
15 וזכויותיה כולל קווי האספקה, ההובלה והעבודות שלה, וכאשר העבודה שלה
16 מתבצעת באמצעות עובדים וסוכנים שעבדו עם המשיבה".
- 17 4. בהחלטה מיום 21.10.2025, בהעדר תגובת הנתבעת 1 במועד אשר נקבע לכך, נעתר
18 בית הדין לבקשה לתיקון כתב התביעה.
- 19 5. ביום 24.11.2025 הגישו הנתבעים 2-7 כתב הגנה הכולל בקשה לדחיית התביעה על
20 הסף מחמת העדר עילה והעדר יריבות, מהטעמים שפורטו בכתב ההגנה.
- 21 6. ביום 12.5.2026 התקיים דיון בתיק. בדיון ציין ב"כ התובע, בין היתר, כי במסגרת
22 תיק החדל"ת שמתנהל כנגד הנתבעת 1, הגיש התובע תביעה לפי חוק הביטוח
23 הלאומי ותביעתו "הוכרה חלקית עד גובה הסכום שב"ל משלם". בנוסף, במסגרת
24 תיק החדל"ת, מנהל התובע "תביעה שמתייחסת לסכומים שהם בדין קדימה מעבר
25 לסכום המקסימלי שב"ל משלם" וכן, "תביעת חוב לגבי יתר הכספים אצל המפרק".
26 מאחר ומדברי ב"כ התובע עלה כי הוא מנהל תביעה כפולה לגבי חלק מהרכיבים
27 והטענות, כולל טענת הברחת הנכסים כנגד הנתבעת 7, הן בבית דין זה והן אצל
28 הנאמן/בית משפט מחוזי, בית הדין ציין כי בטרם ידון בתיק לגופו, יש להחליט
29 לעניין הסמכות בתיק זה.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

על כן, הצדדים נדרשו להגיש סיכומים שיתייחסו לשאלות האם לבית הדין יש
סמכות לדון בתביעה כנגד מנהלים שאינם בעלי מניות, האם יש לו סמכות לדון
בחבות אישית שלא כתוצאה מהרמת מסך, והאם יש לו סמכות לדון בנושאים
הנמצאים בפני הנאמן/בית משפט מחוזי כגון הברחת נכסים.
7. ביום 16.6.2026 הוגשו סיכומי התובע וביום 2.7.2026 הוגשו סיכומי הנתבעים 2-7.
8. נציין, כי בסיכומיו הפנה התובע הן לפסיקה של ערכאות אזרחיות והן לפסיקה של
בתי הדין לעבודה. מאחר שסעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה הינו ספציפי לעניין
סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה (יפורט בהמשך) הרי שפסיקה שדנה בחבות
אישית בערכאות אזרחיות אחרות אינה רלוונטית לענייננו. כמו כן, מאחר והפסיקה
האזרחית אליה הפנה ב"כ התובע מתייחסת גם לעילות נזיקיות שאינן בסמכות בית
הדין לעבודה (כגון רשלנות), אנו נפרט את טענות התובע בסיכומיו אך ורק בהתייחס
לטענות שהן רלבנטיות לבחינת סמכותו העניינית של בית הדין זה.

טענות הצדדים בסיכומים:

9. לטענת התובע - לבית הדין האזורי לעבודה סמכות עניינית לדון בתביעת התובע נגד
הנתבעים 2-7, וזאת מכוח סעיף 24(א)(1) לחוק בית הדין לעבודה המעניק סמכות
ייחודית לבית הדין לעבודה לדון בתובענות בין עובד למעסיק שעילתן ביחסי עבודה.
סמכות זו הורחבה וכוללת תובענה שעילתה בסעי' 29, 31, 62 או 63 לפקודת הנזיקין.
הנתבעים 2-7 ניהלו את הנתבעת 1 כעסק משפחתי, ברשלנות ובמרמה, הבריחו
נכסים, הנפיקו תלושי שכר שאינם תואמים את השכר בפועל, והקימו את הנתבעת
7 ככיסוי להמשך פעילות הנתבעת 1, תוך התחמקות מתשלום זכויותיו כאשר
מעשים אלו מקימים עילה לחבות אישית ו/או להרמת מסך.
בכך עוולו הנתבעים בהסגת גבול במיטלטלין (סעיף 31 לפקודת הנזיקין), גרם הפרת
חוזה שלא כדין (סעיף 62 לפקודה) והפרת חובה חקוקה (סעיף 63 לפקודה).
ככל והתובע יוכיח תביעתו תעמוד לו הזכות להיפרע אישית מהנתבעים "הרשומים
כבעלי מניות/או כמנהלים, והלא רשומים", מפנה לעניין נורדשטיין¹.
הנתבעים היו בפועל בעלי מניות בחברה על פי פרשנות תכליתית של סעיף 6 לחוק
החברות, וניתן לראות בהם כחברים אישית וכמי שבאופן אישי העסיקו את התובע.

¹ ע"ע (ארצי) 30878-11-16 אלכסנדר נורדשטיין - ויקטוריה קורבן, מתאריך 6.9.2018.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

1 הקמת הנתבעת 7 הרשומה על שם הנתבע 6 מהווה הברחת נכסים מובהקת וניסיון
2 להמשיך את פעילות הנתבעת תחת מעטה אחר כאשר בתי הדין לעבודה הכירו
3 במקרים דומים בדוקטורינת "הרצף העסקי" המאפשרת לייחס חובות עובדים גם
4 לחברה חדשה שקמה על חורבות החברה הישנה ונוטלת את נכסיה.
5 בהתאם לפסיקת בין הדין הארצי בעניין פטרמן² צו פירוק אינו מעכב הליכים נגד
6 אורגן בחברה בגין אחריות אישית, אלא אם מדובר בהליך בעל "השלכת רוחב" על
7 כלל נושי החברה, כאשר תביעת התובע במקרה דנן היא אישית.
8 עיכוב ההליכים יפגע בתובע, במיוחד לאור הצהרת הנאמן כי קופת הנשייה ריקה,
9 וכי הנאמן אינו יוזם מהלכים נגד הנתבעים.
10 הנתבעים עצמם הסכימו לסמכות העניינית של בית הדין בכתב הגנתם, כאשר
11 דחיית התביעה על הסף מחוסר סמכות היא צעד דרסטי.
12 10. לטענת הנתבעים 2-7- סיכומי התובע מהווים "לוליינות משפטית" שמטרתה
13 לטשטש את העובדה שהוא נושה בחברה המצויה בהליכי חדלות פירעון, ומנסה
14 לנהל תביעות כפולות.
15 התובע מנסה לעקוף את המסלול הקולקטיבי והבלעדי שהתווה המחוקק בדיני
16 חדלות פירעון כאשר הוא משליך "דוקטרינות משפטיות שאינן ממין העניין"
17 בניסיון ליצור "כיס עמוק" חלופי בדמותם.
18 עמדתו של התובע, לפיה "מסך ההתאגדות" מתפוגג מאליו עם קריסת חברה, אינה
19 עולה בקנה אחד עם סעיף 6 לחוק החברות, התשנ"ט-1999.
20 טענות התובע לעניין חובות אישיות מוכחות כאשר התובע לא הניח תשתית
21 עובדתית מינימלית להצביע על זיקה מלאה בין התאגיד למנהליו.
22 הגשת התביעה כנגד נתבעים 2-7 נעשתה ממניעים פסולים ולא כשירים, במטרה
23 להלחץ אותם לפרוע חובות החברה מכיסם הפרטי.
24 דוקטרינת ה- "רצף עסקי" נועדה להגן על זכויות עובדים במקרים של העברת מפעל
25 "כעסק חיי" ולא כאשר חברה קרסה וניתן לגביה צו פתיחת הליכים.
26 החלת דוקטרינת הרצף העסקי במקביל להליך חדלות פירעון עלולה להפקיע את
27 סמכותו של בית המשפט המחוזי ולרוקן את קופת הפירוק.
28 הרמת מסך היא סעד קיצוני ונדיר, כאשר ניהול עסק משפחתי או כישלון עסקי אינם
29 מהווים, כשלעצמם, עילה להרמת מסך.

² ע"ע (ארצי) 9912-04-14 אולגה פטרמן - רימזן בע"מ, מתאריך 29.9.2016.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

הנטל להוכיח "תרמית פוזיטיבית" הוא כבד ביותר, והתובע לא עמד בו.
מוכחות טענות התובע ל"מעשה פלילי" או ל"הבטחות אישיות" שניתנו לעובדים.
ניסיון התובע לגרור להליך נתבעים שאינם רשומים כבעלי מניות, אלא כ"בעלי
שליטה בפועל" או כאלה שפעלו "תחת מעטה" של החברה, מעיד על חולשת
טענותיו.

קיימת סכנה מוחשית של יצירת פסיקות סותרות, שכן מתנהל הליך חדלות פירעון
בבית המשפט המחוזי, והמקום הבלעדי לבירור טענות התובע בעניין התנהלות
מנהלי החברה ונכסיה הוא בבית המשפט המחוזי.

פסיקה שאינה קיימת אליה הפנה ב"כ התובע בסיכומים:

11. במסגרת הסיכומים ב"כ התובע הפנה ל- "ע"ע ארצי 1201 חנוך אלי נ' רמטקס
תעשיות טכסטיל בע"מ" ו- "ע"ע (ארצי) 300360/98 טליובסקי נ' אטלס שירותיכוח
אדם בע"מ", תוך שהוא מצטט דברים שלגרסתו נכתבו בפסקי הדין הנ"ל לעניין
חיוב אישי של מנהל המסתתר מאחורי מסך ההתאגדות של החברה כדי לחמוק
מתשלום זכויות העובדים ולעניין כך שכאשר קיימת זהות מהותית בין שתי חברות,
החברה החדשה עשויה לשאת בחובות החברה הקודמת כלפי העובדים.

12. בהחלטה מיום 14.7.2026 צוין, כי בית הדין לא מצליח לאתר את פסקי הדין הנ"ל
וב"כ התובע התבקש להמציא לעיונו של בית הדין עותקים מלאים של פסקי הדין.

13. ביום 20.7.2026 הוגשה הודעת ב"כ התובע לפיה לא עלה בידו לאתר את הפסיקה
הנ"ל אשר "הובאה במסגרת הבקשה תיקון כתב התביעה וככול הנראה מקורה
במידע שנמסר מחיפוש במערכות בינה מלאכותית, שהח"מ סמך את ידו עליה ולא
עלה בדעתו לאמתו בדרך אחרת" כאשר "נראה, כי מקור הטעות הנו בדמיון בין
הנושאים ואולם אין בכך כדי לשחרר את ב"כ התובע מחובת הבדיקה לעומק
ואימות המידע, דבר שלא נעשה והח"מ מצר על כך"; ב"כ התובע ציין עוד, כי לגופו
של עניין התובע עומד על טענותיו בסיכומים כולל בסעיפים 4.8, 4.9, אשר נתמכו
בפסיקה נוספת.

14. למען התמונה השלמה בעניין זה יצוין עוד, כי לאחר קבלת הודעת ב"כ התובע הנ"ל,
ותוך כדי שבית הדין עומל על הכנת פסק הדין התברר לו, כי גם ציטוט שהביא
התובע מתוך ע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקיוריטי בע"מ, מח(5) 661 (1994)
המתייחס לכך שבמקרים חריגים ניתן לייחס חובות של חברה אחת לחברה קשורה,
אם ההפרדה ביניהן נוצלה לרעה- אינו קיים בפסק הדין.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

15. בית הדין רואה בחומרה רבה את התנהלות ב"כ התובע אשר הביא פסיקה וציטוטים שאינם קיימים ונפנה לדברים שנכתבו בהקשר זה בעניין קיבוץ בית ניר³:

"בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם יוער כי על פניו, וכפי שטען המבקש, תשובת המשיב לבקשה כוללת הפניות לפסקי דין שאינם קיימים (כך למשל האזכורים המיוחסים לפסקי הדין ע"א 6601/96 יעקב נ' בנק הפועלים; ע"א 721/94 עמותת רופאי שיניים נ' בית הדין הארצי לעבודה) ומפנה לציטוטים שלא היו ולא נבראו (למשל ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אלי גורדון, לט(1) 113 (1985); ע"ע (ארצי) 1076/04 מדינת ישראל - שוב (11.7.2005)) אשר "מלמדים בסבירות גבוהה שנעשה על-ידי באת כוח העותרת שימוש באתר מבוסס בינה מלאכותית" (ראו: בג"ץ 38379-12-24 פלונית נ' בית הדין השרעי לערעורים ירושלים (23.2.2025). להלן – עניין פלונית). בית המשפט העליון עמד זה מכבר על החומרה היתרה הטמונה בשימוש בבינה מלאכותית המניב אזכורן של הפניות שגויות בכתבי טענות תוך שקבע כי "לא ניתן לקבל מצב שבו יוגשו לבתי המשפט כתבי טענות שבהם טיעוני כזב מכל סוג שהוא, ובכלל זאת גם טיעונים הנסמכים על מקורות משפט שאינם קיימים. עורך דין אשר מגיש כתב טענות כאמור, חוטא ב'חטא מרובע'" (בג"ץ 23602-01-25 העמותה לקידום זכויות הכלבים נ' שר החקלאות. פסקה 9 (28.2.2025). להלן – עניין העמותה) ...

דיון והכרעה:

16. סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 דן בסמכותו העניינית של בית הדין האזורי לעבודה, כאשר הסעיפים הרלבנטיים לענייננו הם סעיפים 24(א)(1) ו-24(א)(ב) לחוק, כלהלן:

"(א) לבית דין אזורי תהא סמכות ייחודית לדון –

(1) בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן ביחסי עבודה, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש];

...

(ב) תובענה שעילתה בסעיפים 29, 31, 62 או 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] בקשר לסכסוך עבודה;"

17. בהתייחס לסעיף 24(א)(1) הנ"ל, נקבע בעניין אוסלרנה⁴:

"סוגיית תיחום הסמכויות בין בתי הדין לעבודה ולערכאות אזרחיות נידונה בעניין רוחם. בהקשר לסעיף 24(א)(1) – אשר הוא המצוי במוקד ערעור זה – מבוסס התיחום ככלל על מבחן תלת שלבי: מבחן זהות הצדדים - היינו אם מדובר בתביעה שבין עובד למעסיק או חליפיהם; מבחן העילה – האם העילה

³ בר"ע (ארצי) 34038-02-26 קיבוץ בית ניר - רונן מרסיאנו, מתאריך 8.3.2026; בר"ע (ארצי) 34038-02-26 קיבוץ בית ניר - רונן מרסיאנו, מתאריכים 8.3.2026 ו-22.3.2026.
⁴ בר"ע (ארצי) 49125-06-18 פנחס אוסלרנה - רן מלכה, מתאריך 4.10.2018.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

נובעת מיחסי עבודה; מבחן העילה שהוחרגה מסמכות בית הדין – ובמיוחד
האם מבוססת התביעה על עילות נזיקיות שאינן בסמכות בית הדין לעבודה
(ראו: עניין רוחם)."

18. בהתייחס להרמת מסך כנגד מי שאינו בעל מניות בחברה, נקבע:

"מכאן כי דוקטרינת הרמת המסך אינה יכולה לשמש כבסיס להקניית
סמכות בית הדין לעבודה כלפי מי שאינו אוחז במניות החברה, וזאת אף אם
הוא נושא משרה בה (ראו גם בע"א 2792/03 אליעזר יצהרי נ' טל אימפורט
(מוצרי היער) בע"מ [פורסם בנבו] (14.12.06). הבסיס להטלת אחריות על
מנהל בחברה הוא הדין הכללי, קרי אחריותו האישית של המנהל, ועל מנת
שבית הדין לעבודה ירכוש סמכות עניינית לדון בתובענה נדרש כי העילה
מכוחו של הדין הכללי באה בגדרי סמכותו העניינית של בית הדין
לעבודה...".

19. בהתייחס למבחן זהות הצדדים, נקבע:

"20. כאמור במבחן זהות הצדדים, יש לבחון האם מדובר במעסיק או בחליפו.
המשיב לא טען להיות המבקש מעסיק ישיר או במשותף, אלא העלה בכתב
תביעתו טענת "אחריות אישית" כנגד המבקש אשר שימש כמנהל החברה.
זאת, בטענה כי המבקש התחייב לשאת באופן אישי בחובות החברה כלפיו.
בתשובתו לבקשה לסילוק על הסף העלה עילה נוספת לאחריותו האישית של
המבקש, לפיה היה עליו כמנהל להביא לידיעתו של המשיב שהחברה נמנעת
משלם לו את זכויותיו. האם בנסיבות הענין טענות אלה שעה שהן מופנות
כלפי מנהל חברה באות בגדרי סמכותו העניינית של בית הדין לעבודה?
לטעמינו, התשובה לכך שלילית.

...

22. אשר לעילת האחריות האישית הנוספת הנטענת, היא ההטעה בנוגע
למצבה של החברה, הרי שאף זו אינה באה בגדרי סמכותו העניינית של בית
הדין לעבודה. נקדים ונעיר כי המבחן לקיומה של סמכות עניינית הוא האמור
בכתב התביעה, וטענה זו לא נטענה בכתב התביעה (לחשיבות דרך ניסוחה
של העילה בכתב התביעה לצורך בחינתה של הסמכות העניינית ראו עניין
רוחם; עניין גיספאן; וכן בר"ע (ארצי) טיפסאו הפקות בע"מ - נועם לוי
[פורסם בנבו] (27.11.17), פסקה 8). יחד עם זאת, אילו קושי דיוני זה היה
היחידי ניתן היה לשקול לאפשר לתובע לתקן את תביעתו ולהוסיף עילה זו,
ואולם בפני המשיב ניצב קושי נוסף הנובע מהתקיימות המבחן הראשון
במבחן התלת שלבי, הוא מבחן זהות הצדדים, ומשלא הובהר על ידי המשיב
כיצד ביחס לעילה זו המבקש בא בגדר המעסיק או חליפו."

20. בית הדין הארצי אף התייחס לאפשרות של סילוק תביעה בהעדר סמכות עניינית
וקבע:

"בהעדר חשש מפני פגיעה או כרסום בזכות הגישה לערכאות עקב סילוק
התובענה על הסף מפאת קבלת טענה בדבר העדר סמכות עניינית, הרי שלא
קם החשש שקבלת הטענה תוביל לחסימת אפשרות בירור הסכסוך בערכאה

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

שיפוטית. משמעות הדבר היא שהבקשה תיבחן על פי הכללים המשפטיים
הנוהגים, ובשים לב לכלל המשפטי המנחה לפיו- "מחז גיסא, עניינים
המסורים לסמכותו הייחודית של בית הדין לעבודה יידונו אך ורק בבית הדין
לעבודה, ומאידך גיסא, לא יידונו בבית הדין לעבודה אלא עניינים אלה"
(רע"א 2407/14 רוחם נ' אג'נס פרנס פרס בע"מ [פורסם בנבו] (14.10.15)
(להלן: עניין רוחם), פסקה 27. הדגשות במקור).

21. במקרה שלפנינו - לא נטען בכתב התביעה המתוקן כי הנתבעים 2-7 שימשו
כמעסיקים ישירים של התובע או כחליפיהם ומכאן שמבחן זהות הצדדים במבחן
התלת-שלבי אינו מתקיים בעניינו.
22. בהתייחס לטענות לחלות סעיפים 31, 62(א) ו- 63 לפקודת הנזיקין, הרי שכאמור
בהתאם לעניין אוסלרנה, ענין זה כפוף לכך שטענות לגבי סעיפים אלה נטענו בכתב
התביעה, מה שלא מתקיים בעניינו, שכן הטענות לגבי סעיפים אלו עלו לראשונה
בסיכומים. מבלי לגרוע מהאמור יצוין, כי התובע גם לא הבהיר כיצד בהתייחס
לעילות אלה מי מהנתבעים 2-7 באים בגדר המעסיק או חליפו. על כן, גם מבחן
העילה שהוחרגה מסמכות בית הדין במבחן התלת שלבי אינו מתקיים.
23. כן יצוין, כי לא ניתן להרים מסך כנגד הנתבעים 4-7 בגין חובות הנתבעת 1 כלפי
התובע, שכן נתבעים אלו אינם בעלי מניות בנתבעת 1.
24. יצוין עוד, כי איננו מקבלים את טענת התובע לעניין "הרמת מסך עקיפה" ו/או
"דוקטרינת הרצף העסקי" בעניינה של הנתבעת 7 וזאת בשים לב לכך שמדובר
בחברה בע"מ שאינה קשורה לנתבעת 1 ונמצאת בבעלותו של הנתבע 6 שאינו בעל
מניות בנתבעת 1. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר הפסיקה עליה התבסס ב"כ
התובע בעניין זה לא קיימת, כפי שפורט לעיל.
25. יצוין, כי ככל והתובע אינו שבע רצון מהתנהלות הנאמן אשר "לא נראה כמי שיוזם
מהלכים כנגד הנתבעים", עליו להפנות טענותיו בעניין זה לבית המשפט של החדל'ת
ולא לבית דין זה.
26. אשר על כן, מכל המפורט לעיל, דין התביעה כנגד הנתבעים 4-7, להידחות על הסף
וזאת בהתאם לסעיף 45(א)(2) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991
הקובע כי בית הדין רשאי לדחות על הסף תובענה מחמת "חוסר סמכות".
27. באשר לתביעה כנגד נתבעים 2-3, מאחר ומדובר בבעלי מניות בנתבעת 1, הרי שאין
מקום להורות על סילוק התביעה כנגדם בעילה של הרמת מסך.

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

סע"ש 7669-06-24
17 אוגוסט 2026

סוף דבר

28. מכל המפורט לעיל - התביעה כנגד הנתבעים 4-7 נדחת על הסף.
29. התיק נקבע לדיון ליום 10.12.2026 בשעה 12:00 לצורך דיון בטענות התובע לעניין הרמת מסך כנגד הנתבעים 2-3 בגין חובות הנתבעת 1 כלפיו.
30. התובע יישא בהוצאות משפט של הנתבעים 4-7 בסך 2,000 ₪.
31. לאור התנהלות ב"כ התובע אשר "עשה שימוש בבינה מלאכותית אשר הניב פסקי דין שאינם קיימים וציטוטים שלא היו ולא נבראו"⁵ יישא התובע בהוצאות בסך 4,000 ₪ לטובת אוצר המדינה.
32. ההוצאות הנ"ל ישולמו תוך 30 ימים, ללא קשר לתוצאות ההליך.
33. זכות ערעור בהתאם לתקנות.

ניתן היום, ד' אלול תשפ"ו, (17 אוגוסט 2026), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

נציגת מעסיקים
גב' רחל שטרן

אילת שומרוני-
ברנשטיין, שופטת

נציג עובדים
מר גד שניצר

⁵ עניין קיבוץ בית ניר.